

จินตภาพแห่งโลกภายใน

โดย

นายนรากร สิทธิเทศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม

ภาควิชาจิตรกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

จินตภาพแห่งโลกภายใน

โดย

นายนรากร สิริทิเทศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม

ภาควิชาจิตรกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

IMAGE OF THE INNER WORLD

By

Narakorn Sittites

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF FINE ARTS

Department of Painting

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติ ให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “จินตภาพแห่งโลก
ภายใน” เสนอโดย นายนรากร สิทธิเทศ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ตั้งเจริญ

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ อัมฤทธิ ชูสุวรรณ)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวัน เบียดกลาง)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ ว่างบอน)

...../...../.....

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ตั้งเจริญ)

...../...../.....

48001209 : สาขาวิชาจิตรกรรม

คำสำคัญ : การเรียนรู้ ทำความเข้าใจต่อชีวิตและโลกภายในผ่านผลงานจิตรกรรม

นรากร สิริทิเทศ : จินตภาพแห่งโลกภายใน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รศ.อิทธิพล
ตั้งไฉลก และ ผศ.พิชิต ตั้งเจริญ. 45 หน้า.

วิทยานิพนธ์เรื่อง จินตภาพแห่งโลกภายในชุดนี้ เป็นการแสดงออกถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการใคร่ครวญถึงการดำรงอยู่ของโลกภายในเพื่อ เรียนรู้ ทำความเข้าใจกระบวนการ การดำรงชีวิต ในยุคสมัยที่มนุษย์ถูกแรงเหวี่ยงของกิเลสตัณหาเหวี่ยงเราให้ไกลไปจากตัวตนของตนเอง นำมาซึ่ง ความทุกข์และความมีขอบเขตทางปัญญา โดยแสดงภาพของชีวิตในอีกมิติหนึ่ง เป็นภาพของชีวิตที่ โดดเดี่ยว อ่างว้าง ไร้ชีวิตชีวา ที่ติดค้างอยู่ในโลกภายใน หากแต่ปราศจากการมุ่งเน้นไปถึงการ รำพึงรำพันตัดพ้อโดยไร้เหตุผล แต่เป็นการใช้สายตาแห่งสติปัญญามองดูและเรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจด้วยการสร้างภาพชีวิตขึ้นจากจินตภาพที่รวบรวมและประสานกันกับประสบการณ์ต่างๆใน ชีวิตเปรียบคล้ายดังกับการตั้งคำถามและทบทวนต่อตนเองใหม่ถึงความหมายของการดำรงชีวิต เป็นบทสนทนาเพื่อถามหาความสมดุลระหว่างโลกภายในกับโลกภายนอก

ภาควิชาจิตรกรรม   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร   ปีการศึกษา 2552
ลายมือชื่อนักศึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. .... 2. ....

48001209 : MAJOR PAINTING

KEY WORD : LEARNING AND UNDERSTANDING TO LIFE AND INNER WORLD THROUGH PAINTING.

NARAKORN SITTITES : IMAGE OF THE INNER WORLD. ADVISORS : ASSOC. PROF. ITHIPOL THANGCHALOK AND ASST.PROF. PICHIT TANGCHAROEN. 45 pp.

The thesis "Image of the Inner World" is represent the way to consider of the inner world existence in order to learn and appreciate the process of living in the age that human had been shook off by desire and passion which brought us far away from our substance bring about the sorrow and poor of wisdom that represent the life in another dimension the image of isolate life with inexpressiveness sticking in the inner world, except it's without any groan or unreasonably complain but to have an eyes of wisdom on the way to be understanding by created the image of live from the mental picture that compile and harmonize with each experiences of life. Like posing a question and reconsidering to oneself about the meaning of living discussion to pursue the balance between inner and outer worlds.

Department of Painting Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009
Student's signature .....
Thesis Advisors' signature 1. .... 2. ....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอระลึกถึงพระคุณของ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่ดีในการศึกษาและการใช้ชีวิต ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดประสบการณ์ในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณ รศ. อธิธิพล ตั้งโฉลก และ ผศ. พิเชิต ตั้งเจริญ และ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในเรื่องการสร้างสรรค์ผลงาน จนกระทั่งผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้เสร็จสมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	3
สมมติฐานของการสร้างสรรค์.....	3
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	3
ขั้นตอนของการสร้างสรรค์	4
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism).....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม	7
อิทธิพลที่ได้รับจากวรรณกรรมและปรัชญา.....	8
3 การดำเนินงานสร้างสรรค์.....	11
วิธีการสร้างสรรค์	11
การหาข้อมูล.....	12
รูปแบบการสร้างสรรค์	12
การสร้างสรรค์ผลงานจริง.....	12
ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์	13
4 การพัฒนาผลงานและคลี่คลายผลงาน.....	15
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงต้น.....	15
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	16
5 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	41

	หน้า
บรรณานุกรม	42
ประวัติผู้วิจัย	43

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ผลงานของ Salvador Dali ชื่อผลงาน Leda Atomica	6
2	ผลงานของ Rene Magritte ชื่อผลงาน La Belle Captive	7
3	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 1	17
4	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 2	18
5	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 3	19
6	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 4	20
7	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 1	21
8	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 2	22
9	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 3	23
10	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 4	24
11	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 1	25
12	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 2	26
13	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 3	27
14	ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 4	28
15	ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	29
16	ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	30
17	ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	31
18	ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	32
19	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	33
20	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	34
21	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	35
22	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	36
23	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	37
24	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6	38
25	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7	39
26	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8	40

บทที่ 1

บทนำ

โลกยืนยันและตอกย้ำกับมนุษย์ว่าชีวิตคือความทุกข์ แรกสุดก็ด้วยเสียงร่ำไห้ของเด็กทารก มิใช่เสียงหัวร่อ ด้วยเสียงหัวร่อนั้นเป็นพัฒนาการขั้นที่ซับซ้อนกว่าและจะเข้าใจต่อไปภายหลัง ทว่าความทุกข์เป็นสิ่งที่เข้าใจง่ายที่สุด และเป็นแม่บทของชีวิต โลกบอกให้มนุษย์เตรียมตัวเผชิญ เตรียมตัวที่จะเข้าใจ เตรียมตัวเพื่อที่จะผ่านพ้นขั้นนี้อยู่เหนือ โลกคือสถานที่พักพิงอาศัย ซึ่งมอบเงื่อนไข บัจฉัยฝ่ายโลกทั้งมวลให้เพื่อที่มนุษย์จะได้เติบโตใหญ่ และแข็งแรง พอที่จะกระโดดข้าม ไปสู่อีกมิติหนึ่ง¹

ในช่วงชีวิตของมนุษย์นั้น หลายๆครั้งเรามักจะต้องเผชิญกับประสบการณ์ที่น่าพาเราไปสู่อคำถามที่ว่า เราเกิดมาเพื่ออะไร เป้าหมายของชีวิตอยู่ที่จุดไหน ส่วนใหญ่มักจะเลือกให้ชีวิตโดยดีเพื่อแลกกับการที่จะไม่ต้องมีคำถาม จนคล้ายกับปมเงื่อนแห่งชีวิตที่ค่อยๆสานตัวหนาขึ้นเรื่อยๆ และด้วยความไม่เข้าใจ มนุษย์มักจะเติมเต็มช่องว่างจากคำถามเหล่านั้นโดยยึดถือเอาตามอัตตาของตนเองเป็นที่ตั้ง วิ่งวนอยู่ในหล่มหลุมแห่งความเขลาโดยไม่รู้ว่ามีโลกภายในของตนเองนั้นกำลังเลือนหาย หลงเหลือเพียงความกลวงเปล่าไร้การดำรงอยู่ กลับกลายเป็นวิญญาณที่หลงทางติดค้างอยู่ในชีวิตและทำที่สุดชีวิตก็อาจจะสูญเสียดุลยภาพไปโดยสิ้นเชิง

มนุษย์คือการค้นหาดุลยภาพตลอดการไปในการแปรเปลี่ยนค้นหาจุดสมดุลของพลังในภาวะการดำรงอยู่ทั้งหมด²

ชีวิตที่ดำรงอยู่ในโลกขณะนี้นับวันดูยิ่งห่างไกลกับคำว่าดุลยภาพออกไปทุกขณะผู้คนปล่อยให้อัตตาเติบโตครอบคลุมจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นมายาภาพใหญ่สุดที่มนุษย์มีต่อการดำรงอยู่ และนำไปสู่มายาคติต่อสรรพสิ่งที่เหลือ กล่าวอีกแบบหนึ่งคือมันทำให้เรามองโลกผิดไปจากความเป็นจริง โดยเริ่มจากความเข้าใจผิดเกี่ยวกับตัวเอง³ ทัศนคติเหล่านี้ทำให้ชีวิตหรือตัวตนด้านใน

---

¹พจนานันท์ จันทรสันติ, จากห้วงลึก (กรุงเทพฯ : แมวคราว, 2549), 50.

²พจนานันท์ จันทรสันติ, ภวังค์ภาวะ (ประจวบคีรีขันธ์ : แมวคราว, 2551), 21.

³เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, ผ่านพ้นจึงค้นพบ (กรุงเทพฯ : สามัญชน, 2551), 39.

เปลาร้างและขาดการเชื่อมโยงสัมพันธ์ เปรียบดั่งกับสิ่งมีชีวิตที่ถูกหลงลืมอยู่ในดินแดนรกร้าง ไกลโพ้นไร้ซึ่งคนรู้จัก และยากจะเข้าถึง

อาจจะมีบางช่วงเวลาที่เราจะสามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกลึก ๆ เหมือนบางสิ่งบางอย่างได้ขาดหายไป แต่เนื่องด้วยการดำรงอยู่ในม่านหมอกแห่งอวิชชาทำให้มนุษย์ไม่สามารถที่จะประติดประต่อความรู้สึกดังกล่าวให้ชัดเจนขึ้นได้แต่ในยามที่จิตสงบนิ่ง มนุษย์อาจรู้สึกถึงความสัมพันธ์อันดั้งเดิมและแท้จริงของตนขึ้นมาใหม่ โดยการหยุดถามและทบทวนอย่างจริงจังถึงสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของตนทั้งหมด โดยการเริ่มต้นค้นหาและใส่ใจกับสายใยสัมพันธ์ที่ตนมีอยู่กับธรรมชาติ⁴ เปรียบเสมือนการเดินทางเข้าไปสู่โลกภายในเพื่อตรวจค้นและสร้างความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับโลก ชีวิตและความจริง

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

“ในความมืดตึ่มตระหนักรู้เท่านั้นที่ทำให้ทุกสิ่งชะลอเนิบช้าลง ในความตระหนักรู้ที่ทำให้กลุ่มด้ายนั้นเริ่มสะสางตนเองจัดระเบียบให้แก่มืดอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อใดที่ดวงจิตบรรลุถึงความว่าง แม้เพียงชั่วแวบหนึ่ง ก็เป็นไปได้ที่โอกาสแห่งการแลเห็นความจริงจะบังเกิดขึ้น”⁵

ในห้วงเวลาที่จิตใจสงบนิ่ง ข้าพเจ้าสามารถสัมผัสได้ถึงโลกภายใน ตัวตนที่ดำรงอยู่เป็นตัวตนที่ถูกทิ้งลืม โดดเดี่ยวและหลงทางอยู่ในพื้นที่แห่งการถูกทอดทิ้งจากการดำรงชีวิตที่ไร้ซึ่งสติและปัญญา เหวี่ยงไปตามกระแสที่เชี่ยวกราก และขาดการยั้งคิดของโลกภายนอก จนสูญเสียภาวะแห่งดุลยภาพรอยต่อระหว่างโลกภายในกับโลกภายนอกนั้นได้สูญเสียสายหายไปความสับสนเข้าครอบงำคล้ายกับความมืดที่กำลังกลืนกินแสงสว่าง

สำหรับข้าพเจ้าการสร้างมโนภาพและจินตนาการ เป็นการพยายามเรียนรู้และทำความเข้าใจถึงดินแดนที่ยากยิ่งจะเข้าถึง ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับวิถีคิดและมุมมองที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละช่วงวัยเวลาและสถานการณ์ ข้าพเจ้าคิดว่ามนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจชีวิตและจิตใจตนเองให้ลึกซึ้ง เพื่อสร้างความเข้าใจที่แท้จริงในความเป็นมนุษย์

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าทำงานศิลปะบนความเชื่อที่ว่า ศิลปะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับชีวิต ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้นเป็นการตรวจสอบและทำความเข้าใจตัวตนภายในของตนเอง ข้าพเจ้าเรียนรู้

⁴ พจนานันท์ จันทรสันติ, ภวังค์ภาวะ (ประจวบศิริพันธ์ : แมวคราว, 2551), 161.

⁵ เรื่องเดียวกัน, 32.

ชีวิตผ่านการทำงานศิลปะและทำงานศิลปะผ่านประสบการณ์ของชีวิต เปรียบเสมือนการสร้างบทสนทนากับตนเองเพื่อคลี่คลายปัญหาและปมบางอย่างที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ มองเหตุการณ์เหล่านั้นใหม่ด้วยความเข้าใจและความจริง ค้นหาความหมายและการดำรงอยู่เพื่อคืนความสมดุลให้กับชีวิตสร้างความสงบนิ่งให้กับจิตใจเพื่อที่จะได้เห็นความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของอัตราที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เป็นการมองชีวิตแบบองค์รวมมากกว่าที่จะมองแบบแยกส่วน และถึงที่สุด”เราจะเข้าใจได้ว่าปัญหาทั้งหมดมีอยู่เพื่อให้เราค้นหาและทำความเข้าใจ มิใช่เพื่อพยามแก้ปัญหา แต่เพื่อทำความเข้าใจและมองให้ซึ่งถึงแก่นราก”⁶ นำพาไปสู่การเติบโตทางจิตวิญญาณ

สมมติฐานของการสร้างสรรค์

ในการทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากการเรียนรู้และการพยามทำความเข้าใจเรื่องราวและประสบการณ์ต่างๆในชีวิต ที่บ่อยครั้งก็นำพาความสับสนและความทุกข์มาสู่จิตใจ ทำให้เกิดการโต้ตอบ เฝ้าดูและสังเกต ทั้งจากประสบการณ์ในปัจจุบันหรือจากอดีต ข้าพเจ้าสร้างจินตภาพเหล่านี้ขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นการตั้งคำถามกับวิถีคิดของตนเองที่มีต่อชีวิตมนุษย์และโลก โดยแต่ละองค์ประกอบในผลงานเปรียบได้ดั่งประโยคแต่ละประโยคของการสนทนากับโลกภายในของข้าพเจ้าเอง กระบวนการเหล่านี้จึงเป็นดังการรื้อฟื้นความเข้าใจและทัศนคติของตนเองที่มีต่อกระบวนการใช้ชีวิตขึ้นมาใหม่

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. ด้านเนื้อหา แสดงเรื่องราวและภาพการดำรงอยู่ของโลกภายในเพื่อสร้างการเรียนรู้และทำความเข้าใจ ซึ่งนำไปสู่การรับรู้ การสร้างความหมาย และทัศนคติใหม่ต่อการดำรงชีวิต โดยอาศัยผลงานทางศิลปะเป็นส่วนเติมเต็มในการเรียนรู้
2. ด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในลักษณะสองมิติแบบเหมือนจริง
3. ด้านเทคนิควิธีการ เป็นผลงานจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

1. วิเคราะห์ถึงแนวเรื่องที่สนใจ สรุปลักษณะที่ต้องการแสดงออก นำข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวหรือแง่มุมที่ต้องการนำเสนอ แล้วจึงสังเคราะห์ออกมาเป็นภาษาภาพ

⁶ พจนานันท์ จันทรสันติ, ภวังค์ภาวะ (ประจวบคีรีขันธ์ : แมวคราว, 2551), 106.

ค้นหาสัญลักษณ์โดยนำสาระสำคัญมาสร้างเป็นรูปสัญลักษณ์ที่จะสามารถถ่ายทอดอารมณ์หรือจินตนาการที่เกิดขึ้นให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย

2. หาข้อมูลด้วยการถ่ายภาพซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการตีความในเชิงสัญลักษณ์ เพื่อสานต่อจินตนาการกับเนื้อหาของผลงาน

3. ทำแบบร่างผลงานโดยใช้โปรแกรมตกแต่งภาพจากคอมพิวเตอร์ ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนในการแก้ไขปรับปรุงรายละเอียดต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์ความรู้สึกในแต่ละชิ้นงาน มีการแก้ปัญหา ได้ตอบในหลาย ๆ แง่มุมเพื่อคัดแบบร่างที่สมบูรณ์ที่สุดไปขยายเป็นผลงานจริง

4. สร้างผลงานจิตรกรรมตามขั้นตอนที่ได้วางไว้

5. นำผลงานเข้าวิเคราะห์วิจารณ์กับอาจารย์ผู้สอนเพื่อทำการพัฒนาแก้ไข

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ศิลปินเรียนรู้สิ่งต่างจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตและบันทึกเรื่องราวตามทัศนคติของตนที่ได้รับมาในแต่ละช่วงวัยเวลา แต่ทั้งนี้ความคิดและทัศนคติที่เกิดขึ้นนั้นย่อมเกิดจากการหลอมรวมของสภาพแวดล้อม สังคม ธรรมชาติและสิ่งต่างๆที่ได้พบเห็น

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะของข้าพเจ้าก็เช่นกัน ย่อมได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆรวมกันจนเกิดเป็นทัศนคติและส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานโดยจำแนกเป็นหัวข้อดังนี้

1. อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปะ
2. อิทธิพลที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม วรรณกรรม และปรัชญา

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

อิทธิพลจากศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

เซอร์เรียลลิสม์ เป็นขบวนการหรือลัทธิทางศิลปะวรรณกรรมที่แยกตัวออกมาจากลัทธิดาตาถือกำเนิดขึ้น อย่างเป็นทางการในกรุงปารีสในสงครามโลกครั้งที่ 1 ใน พ.ศ. 2467 โดยมีองเดร เบรตง กวีชาวฝรั่งเศสเป็นผู้นำกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มมีทั้งศิลปินและกวีที่มีชื่อเสียงจากหลายประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา อุดมการณ์ของลัทธินี้คือ ขบถต่อขนบ กฎเกณฑ์ เหตุผลค่านิยม ศิลธรรมจริยธรรม และหลักสุนทรียศาสตร์ที่คนส่วนใหญ่ยอมรับนับถือ เพื่อสร้างสรรค์วิถีชีวิตและผลงานแนวใหม่ ด้วยการแสดงออกซึ่ง “ความจริงสูงสุด” อันได้แก่ พลังของจิตที่ถูกเก็บกด (ความฝัน จิตใต้สำนึก ฯลฯ ตามนัยของฟรอยด์) ล้วนๆหรือผสมผสานกับโลกภายนอก ในทุกรูปแบบอย่างเสรีขับพลัง โดยปลอดจากการควบคุมใดๆทั้งสิ้น¹

ศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์นั้นให้อิทธิพลแก่ข้าพเจ้าในการแสดงออกทางภาษาภาพ การใช้ภาพพื้นที่ที่แปลกประหลาด กึ่งจริง กึ่งฝัน บางครั้งดูไร้เหตุผลไร้ที่มาที่ไปแต่เป็นการใช้จินตภาพ

---

¹ สดชื่น ชัยประสาธน์, จิตรกรรมและวรรณกรรมแนวเซอร์เรียลลิสม์ในประเทศไทยพ.ศ. 2507-2527 (กรุงเทพฯ : สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์, 2539), หน้าบรรณาธิการ.

ที่รวมเอาลักษณะที่เป็นจริงเข้ากับความเร้นลับของความคิดฝันหรือประสบการณ์ส่วนตัว แสดงออกหรือถ่ายทอดออกมาในลักษณะเชิงสัญลักษณ์

ภาพที่ 1 ผลงานของ Salvador Dali ชื่อผลงาน Leda Atomica

ที่มา : [Leda Atomica](http://www.bestpriceart.com/painting/?pid=45294) [Online], accessed 5 August 2009. Available from

<http://www.bestpriceart.com/painting/?pid=45294>

ภาพที่ 2 ผลงานของ Rene Magritte ชื่อผลงาน La Belle Captive

ที่มา : [La Belle Captive](#) [Online], accessed 5 August 2009. Available from

<http://www.freewebs.com/jorgeg/aboutapainting.html>

อิทธิพลที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม

การทำงานศิลปะของข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์หลายๆด้านหล่อหลอมและสร้างเรื่องราวขึ้นมา เช่น สถานที่หรือสิ่งแวดล้อมที่มองเห็นแล้วไปกระทบกับความรู้สึกภายใน กระตุ้นอารมณ์บางอย่างต่อความทรงจำหรือประสบการณ์ในชีวิต หรือผู้คนที่ได้เกี่ยวข้องสัมพันธ์และเคยสัมพันธ์ ซึ่งก็ต่างสร้างเรื่องราวให้ฝังจำ ก่อเกิดเป็นจินตภาพเกี่ยวกับชีวิต ทัศนคติ และเรื่องราวของความเป็นมนุษย์

กระบวนการในการเรียนรู้ของมนุษย์ทุกชั้นตอนน่าจะนำไปสู่ การย้อนรำลึก มิใช่การค้นพบ แต่เป็นการจดจำรำลึกถึงสิ่งที่เราได้หลงลืมไปเนิ่นนาน เป็นความทรงจำอันเก่าแก่เกี่ยวกับที่มาและต้นกำเนิดของชีวิตและจุดมุ่งหมายของการมีชีวิตอยู่บนผืนพิภพนี้

ในการเรียนรู้และค้นหาซึ่งปรัชญาถนัด เรามีได้เรียนรู้สิ่งใดใหม่หรือค้นพบสิ่งใด เราเพียงแต่หวนกลับไปค้นหาเพื่อประจักษ์แจ้งถึงสิ่งที่เราได้หลงลืมมาเนิ่นนาน

เรามีชีวิตอยู่เพื่อสืบสายย้อนรอย เพื่อจดจำรำลึกอดีตอันเก่าแก่ของตน²

² พจนานา จันทรสันติ, ภวังค์ภาวะ (ประจวบคีรีขันธ์ : แมวคราว, 2551), 53.

เบรตงได้ตั้งทฤษฎีที่มีชื่อว่า **ความบังเอิญภาวะวิสัย (Le Nasard Object)** ขึ้น มีแนวคิดว่าการที่คนเราจะได้พบคนอื่นหรือวัตถุหรือเหตุการณ์ที่ดูใจเราเป็นพิเศษ และมีผลกระทบต่อผลงาน สำคัญจนสามารถเกิดความสว่างในการเข้าถึงความเร้นลับของโลกหรือความเป็นจริงอันสูงส่งได้นั้น ก็เป็นเพราะทั้งในตัวผู้พบและผู้ถูกพบหรือ**สิ่งที่ถูกพบ** “ต่างมีความต้องการอันซ่อนเร้นในการจะมาพบกันอยู่แล้ว แม้ดูเป็นการพบกันโดยบังเอิญก็ตาม และด้วยเหตุนี้เมื่อมีการพบกัน แรงปรารถนาก็แฝงอยู่ในตัวจึงตอบสนองกัน และกันอย่างฉับพลันและมีพลังแรงจนถึงกับ กระตุ้นให้เกิดการหยั่งเห็นได้”³

ข้าพเจ้าซึมซับภาพของความรู้สึกที่ได้จากการพบเห็นสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งมีพลังในการกระตุ้นเตือนความรู้สึกหรือประสบการณ์บางอย่างต่อข้าพเจ้า นำมาเป็นตัวนำเรื่องราวทั้งหมดในผลงาน เปรียบได้ดังกับเข็มทิศที่ชี้นำความรู้สึกของข้าพเจ้า เพื่อเชื่อมต่อไปสู่เรื่องราวที่เหลือต่อไป

อิทธิพลที่ได้รับจาก วรรณกรรม และปรัชญา

นอกเหนือจากอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากผลงานศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อมแล้ว อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับทางวรรณกรรมและปรัชญา ก็เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน เปรียบเสมือน กุญแจ ดอกสำคัญในการไขเข้าไปในลิ้นชักแห่งความทรงจำ ที่ทุกๆ ประสบการณ์ของชีวิตที่เราพบเจอนั้นได้ถูกเก็บเข้าไปในลิ้นชักของชีวิตเป็นลิ้นชักที่เปิดรับข้อมูลตลอดเวลาและไม่มีวันเต็มไม่ว่าข้อมูลเหล่านี้จะมากล้นเพียงใดก็ตาม เพียงแต่เวลาที่จะนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้เราจำเป็นต้องมีกุญแจดอกที่ถูกต้องในการไขลิ้นชักเหล่านี้ อิทธิพลเหล่านี้เป็นดังเครื่องช่วยสังเคราะห์ข้อมูลดิบที่ได้จากอิทธิพลทางศิลปกรรม และสิ่งแวดล้อมให้เกิดเป็นภาพขึ้นมาเปรียบเสมือนเครื่องฉายภาพที่อยู่ภายในของข้าพเจ้าออกมาให้เป็นรูปธรรม

วรรณกรรม มีคนเคยกล่าวไว้ว่า “You Are What You Read” ข้าพเจ้าก็มีความเชื่อแบบนั้นเช่นเดียวกัน เพราะในวรรณกรรมหลาย ๆ เล่มที่อ่านแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนโลกภายในได้รับแรง “กระทบ” อย่างรุนแรง บางเรื่องสะเทือนใจจนอยู่ในระดับยกจิตขึ้นสู่การ “ครุ่นคิด”

³ จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, โลกศิลปะศตวรรษที่ 20 (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545), 193.

เช่นนวนิยายของ ฮารุกิ มูราคามิ⁴ ซึ่งนักวิจารณ์ชาวอเมริกันผู้หนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า การอ่านนิยายของ ฮารุกิ มูราคามิ ทำให้เขาได้รับประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวไปในโลกอีกใบหนึ่ง ที่ดูเหมือนว่า ครั้งหนึ่งมันเคยเป็นโลกแสนธรรมดาที่เราเห็นและเป็นอยู่จนชิน แต่ มูราคามิกับทำให้โลกใบนี้กลายเป็นดินแดนลึกลับมหัศจรรย์ได้อย่างถึงที่สุด⁵ วิธีการบรรยายความรู้สึกนึกคิดของตัวละครในนวนิยายของมูราคามินั้นกลับพลิกความรู้สึกบางอย่าง เมื่อเขาทำให้ผู้อ่านฉุกคิดขึ้นมาได้ว่า “ดวงวิญญาณ” ประเภทไหนกันที่ต้องเพื่อฝันถึงสิ่งที่เง่าไร้สาระ ได้ขนาดนี้ ถ้าไม่ใช่ “ดวงวิญญาณ” ที่หลงทางอยู่ในยุคสมัยอันบ้าคลั่งจนกระทั่งทำให้เขาต้องติดค้างอยู่ในชีวิตตัวเองได้ขนาดนี้⁶

นิยายของมูราคามิให้อิทธิพลในแง่ผลกระทบทางอารมณ์ความรู้สึกทั้งโดยตรงและทางอ้อมต่อผลงานของข้าพเจ้า เหมือนกับว่าในขณะที่ข้าพเจ้าอ่านนิยายของมูราคามินั้นตัวหนังสือแต่ละตัวอักษรได้ซึมผ่านเข้ามาในตัวข้าพเจ้าทีละน้อย ๆ หลอมรวมเข้ากับตัวตนและความรู้สึกของข้าพเจ้าจนกลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

นักเขียนอีกคนหนึ่งที่มีอิทธิพลสำคัญต่อข้าพเจ้าคือ เสกสรรค์ ประเสริฐกุล⁷ ผลงานของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล เป็นกุญแจอีกดอกหนึ่งสำคัญที่มีส่วนช่วยในการเติมเต็มผลงานของข้าพเจ้า โดยเฉพาะงานเขียนในยุคหลังของ เสกสรรค์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการทำความเข้าใจต่อชีวิตอย่างลึกซึ้ง ดั่งเนื้อหาบางตอนในความเรียงที่ชื่อ “ผ่านพบไม่ผูกพัน” ที่ว่า “คนเราบางทีหากไม่เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขแวงลุ่ม บางด้านของความรู้สึกย่อมไม่สามารถไหลผลิออกมา คนเราหากไม่พลัดพรากจากกัน ก็มีอาจประเมินค่ากันและกันได้” สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากงานเขียนของเสกสรรค์นั้นช่วยให้อิทธิพลของข้าพเจ้าแจ่มชัดขึ้น บางข้อเขียนกระตุ้นเตือนให้ข้าพเจ้าตั้ง

---

⁴ นักเขียนญี่ปุ่น เกิดที่เกียวโตในปี 1949 จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยวาเซดะ เจ้าของกิจการแจ๊สคลับในปี 1974-1981 ศาสตราจารย์อาคันตุกะ วิชาการประพันธ์ มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ผลงานนวนิยายประสบความสำเร็จอย่างสูง อาทิเช่น Norwegian Wood, A Wild Sheep Chase เป็นต้น

⁵ ปราย พันแสง, ศาสดาเบสต์เซลเลอร์ (กรุงเทพฯ : ฟรีฟอร์ม, 2550), 191.

⁶ เรื่องเดียวกัน, 190.

⁷ เกิดเดือนมีนาคมในปีพ.ศ. 2492 อดีตผู้นำขบวนการต่อต้านเผด็จการในเหตุการณ์ “14 ตุลาคม 2516” และอดีตคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2538

คำถามกับชีวิตดังเช่นเนื้อหาบางตอนในความเรียงที่ชื่อว่า “**ทางสายใน**” ที่ว่า “ในโลกมีกี่คนที่รู้ว่าตัวเองเป็นใคร เกิดมาทำไม และมีความหมายอันใด? หลายท่านจากไปพร้อมกับข้อสงสัย บ้างจบลงด้วยคำตอบเพียงครั้งเดียว โศกนาฏกรรมอย่างหนึ่งของมนุษยชาติคือ ผู้คนจำนวนมากเลี้ยงคำถามเหล่านี้ด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา ทว่าดำเนินาหลงสายฝน หรือจะช่วยให้คนพ้นเปียกปอน”

ปรัชญา

เอกซิสเตนเชียลลิสม์ (Existentialism) โดยชื่อแล้วเป็นปรัชญาที่ศึกษาถึง Existence (ความมีหรือภาวะ) แต่เมื่อได้ศึกษาปรัชญานี้ต่อไปจะเห็นว่า ปรัชญานี้มุ่งศึกษาความมีหรือภาวะของมนุษย์ปัจเจกชน (Individual) คือศึกษามนุษย์หรือชีวิตของคนนั่นเอง ไม่ได้ศึกษาภาวะหรือความมีแบบอภิปรัชญาว่าอะไรมีอยู่ในโลกบ้าง เขาศึกษามนุษย์และดูว่ามนุษย์มีธรรมชาติอย่างไร มีปัญหาอะไร โดยเน้นมาที่ตัวบุคคล⁸

ปรัชญาเอกซิสเตนเชียลลิสม์ (Existentialism) มีหลายส่วนที่คล้ายคลึงกับปรัชญาทางพุทธศาสนา ซึ่งชาวลัทธินี้บอกว่า ปรัชญาที่แท้จริงจะต้องเป็นระบบความคิดที่ช่วยให้แต่ละคนศึกษาเข้าใจตัวเอง รู้ปัญหาตัวเองและแก้ไขปัญหาของตัวเอง ซึ่งคล้ายกับวิธีการทางพุทธศาสนาที่ว่าด้วยเรื่อง วิปัสสนา ซึ่งเป็นวิธีการศึกษาที่เน้นให้เรามองถึงสภาพของจิต ปรัชญาการณ์ทางจิตที่เกิดขึ้น คุุความรู้สึกที่เกิดขึ้นทางจิต เป็นการเริ่มจากความจริงที่อยู่ในจิต ไม่ใช่คิดสืบไปจากสมมุติฐานที่ไม่มีอยู่จริง⁹

อิทธิพลทางด้านปรัชญานี้มีส่วนช่วยในการวิเคราะห์ถึงแนวคิด และเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ให้มีความกระจ่างและชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสร้างความเข้าใจให้กับตนเองในการพัฒนาแนวคิดและเรื่องราวในการแสดงออก

---

⁸ พระธรรมโกศาจารย์, เปรียบเทียบแนวคิดพุทธทาสกับชาตรี, พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, 2551), 9-10.

⁹ เรื่องเดียวกัน, 8.

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์

จากแนวความคิดและอิทธิพลต่าง ๆ ที่ได้รับ ข้าพเจ้านำสิ่งต่าง ๆ มาคิดสังเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เสนอความคิดเกี่ยวกับการใคร่ครวญและตรวจสอบการดำรงอยู่ของโลกภายในที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของการดำรงชีวิตที่ยึดติดอยู่กับปัจจัยภายนอก ซึ่งส่งผลให้ชีวิตขาดอะไรซึ่งดูสภาพ ผ่านทางภาษาภาพที่แสดงออกมาในรูปแบบของผลงานจิตรกรรม เพื่อจะสามารถสื่อสารทัศนคติของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ผ่านกระบวนการทางความคิดและวิธีการสร้างสรรค์ทางศิลปะ

วิธีการสร้างสรรค์

1. เมื่อได้ความคิดหลักแล้ว นำมาคิดทบทวน ค้นหาข้อมูลทั้งในรูปของสภาพแวดล้อมหรือจากวัตถุรอบๆตัวที่ใกล้ชิด นำมาประมวลหาสิ่งที่เป็นประเด็นที่รู้สึกสนใจเป็นพิเศษ เก็บเป็นข้อมูลและบันทึกไว้เพื่อนำมาสร้างผลงานแยกออกไปในแต่ละชิ้น เพื่อที่จะแสดงรายละเอียดของความคิดที่แสดงเรื่องราวในแต่ละเรื่อง ตามความเป็นไปของความคิด อารมณ์ความรู้สึก
2. บันทึกข้อมูลด้วยการจดบันทึก ถ่ายภาพ หรือร่างภาพผลงานคร่าว ๆ
3. ค้นหาความหมายในเชิงสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาแล้วจึงมาทำแบบร่างที่สมบูรณ์
4. เสนอแบบร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขและพัฒนาเป็นระยะ
5. ขยายผลงานจริงจากแบบร่างและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหา
6. นำเสนอผลงานและสรุปถึงพัฒนาการไปสู่จุดมุ่งหมายต่อคณะอาจารย์

การหาข้อมูล

ข้อมูลที่ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะส่วนใหญ่จะเกิดจากการใช้ชีวิตประจำวันที่มีผลกระทบต่างๆ จนทำให้เกิดเป็นความรู้สึกบางอย่างและหมกมุ่นอยู่กับความรู้สึกนั้นโดยศึกษาสภาวะจิตใจของตนเองทั้งอารมณ์ความรู้สึกของช่วงเวลาที่ต้องการจะถ่ายทอด

ออกมาในผลงาน ดังนั้นในการสร้างสรรค์ผลงานในแนวทางเฉพาะตัว ข้อมูลส่วนสำคัญจึงได้มาจากประสบการณ์การใช้ชีวิต การสังเกต การมองเห็นการเป็นไปต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิต

รูปแบบการสร้างสรรค์

ผลงานชุดนี้เป็นรูปแบบจิตรกรรมที่มีลักษณะสองมิติแบบเหมือนจริงใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบนำเสนอผลของจิตสำนึกและจินตนาการ ซึ่งก่อเกิดเป็นภาพคล้ายกับเป็นการบันทึกความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง โดยใช้ภาพถ่าย คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ที่มีอยู่จริงซึ่งข้าพเจ้าบันทึกภาพด้วยตัวเอง เริ่มตั้งแต่การเลือกหาแบบที่ตรงกับความรู้สึกที่ต้องการและนำมาปรับแต่งอารมณ์ของภาพเสียใหม่ให้เกิดมิติด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ อาทิเช่น การใส่บรรยากาศที่เงียบเหงา เว้าว่างลงในภาพ โดยการให้แสงเงาและสีเป็นตัวบ่งบอก หรือรูปคนที่มีท่าทางนิ่งเงียบราวกับกำลังใช้ความคิดจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบางทีก็ราวกับกำลังปล่อยให้จิตใจล่องลอยไปไม่สิ้นสุด ซึ่งแต่ละชิ้นจะมีการปรับเปลี่ยนไปตามสภาวะอารมณ์ในช่วงเวลาต่างกันเพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาภาพและสัญลักษณ์ตามอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า

การสร้างสรรค์ผลงานจริง

ในงานจิตรกรรมชุดนี้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการวาดภาพสีน้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยและมีความชำนาญที่สุด ข้าพเจ้าสามารถควบคุมกระบวนการขั้นตอนให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมพื้น ในขั้นตอนแรกข้าพเจ้าได้สร้างบรรยากาศโดยรวมของภาพขึ้นก่อน โดยการใช้สีอะคริลิคระบายลงบนผ้าใบ ในบางชิ้นข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวและในบางชิ้นเป็นเพียงสีเขียวที่สร้างบรรยากาศโดยรวมของงานชิ้นนั้นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ความรู้สึกและเนื้อหาในงานว่าต้องการแสดงออกแบบไหน

2. ร่างภาพตามแบบร่างที่ได้เตรียมไว้

3. เริ่มเขียนส่วนต่างๆด้วยสีน้ำมันโดยการระบายแสงเงาและบรรยากาศโดยรวมของภาพเพื่อเป็นการกำหนดระยะในแต่ละส่วน

4. เพิ่มรายละเอียดในส่วนต่างๆให้สมบูรณ์

ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์

องค์ประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นการผสมผสานรวมเข้าด้วยกันอย่างสมดุลของทัศนธาตุต่างๆเพื่อให้ผลงานมีความสัมพันธ์กลมกลืนกันอย่างมีเอกภาพ ให้ความงามทางด้าน

สุนทรียภาพและให้อารมณ์ความรู้สึกสะท้อนแนวคิดที่ต้องการนำเสนอ โดยข้าพเจ้ากำหนดองค์ประกอบด้วยทัศนธาตุต่างๆดังนี้

1. **รูปทรง (Form)** รูปทรงที่ปรากฏอยู่ในงานของข้าพเจ้า เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย บ่งบอกเรื่องราวที่สะท้อนความคิด จิตวิญญาณและการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว โดยปรากฏเป็นรูปทรงของคน คือตัวข้าพเจ้าเอง สัตว์ และสิ่งของ ข้าพเจ้าให้รูปทรงของสัตว์ที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละชิ้นงานซึ่งอยู่กับเนื้อหาในแต่ละชิ้น เช่น ช้าง ม้า เป็นต้น ส่วนรูปทรงของข้าพเจ้ากำหนดหรือจงใจสร้างลักษณะของผู้ชายให้มีอิริยาบถหรือท่าทางที่เคร่งขรึม บางภาพดูเข้มเคร่งลึกลับ บางภาพดูนิ่งเงียบเหมือนกำลังครุ่นคิดอะไรบางอย่าง

นอกจากนี้ยังมีรูปทรงที่ประกอบอยู่กับสถานที่และสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ๆคือ ที่เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ประตู บันได หน้าต่าง โคมไฟ พุกนอน ฯลฯ และที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ท้องฟ้า ทะเล ดอกไม้ ฯลฯ สิ่งต่างๆเหล่านี้มีส่วนช่วยให้เนื้อหาของเรื่องราวสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ช่วยโน้มน้าวให้เข้าถึงความรู้สึกของบรรยากาศนั้นๆได้เข้มข้นมากขึ้น เพิ่มความชัดเจนตามจุดมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอได้เป็นอย่างดี

2. **บรรยากาศ (Atmosphere) แสงเงา (Tone)** ในผลงานนิพนธ์ชุดนี้มีทั้งบรรยากาศ แสงเงาของภาพที่เกิดขึ้นสมจริงตามธรรมชาติที่ได้จากภาพถ่าย ซึ่งช่วยให้เกิดมิติสร้างระยะใกล้ไกลให้กับภาพ และบรรยากาศ แสงเงาที่กำหนดขึ้นเองโดยการแทนค่าของสีที่ดูเกินจริง บางแห่งมีการลดความสว่างของแสงลงและเพิ่มน้ำหนักของเงาให้มีบรรยากาศที่มีดหม่นคลุมเครือ ทั้งนี้เพื่อสร้างบรรยากาศที่เน้นถึงความรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง ไร้ชีวิตชีวา

3. **พื้นที่ว่าง (Space)** พื้นที่ว่างเป็นส่วนสำคัญขององค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ปรากฏอยู่ในพื้นที่ที่เป็นเสมือนฉากหลัง (**Background**) เช่น ท้องฟ้า ทะเล พื้นดิน เป็นต้น มีลักษณะเป็นสองมิติ ที่สร้างความรู้สึกในทางลึก ทั้งยังเป็นตัวบ่งบอกถึงบรรยากาศในขณะนั้นสถานที่นั้นๆ เพราะพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นสามารถสร้างหรือกำหนดให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก เบิกไปในแนวทางที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกได้เช่น พื้นที่ว่างที่เว้งว่างหาจุดสิ้นสุดมิได้ช่วยให้รู้สึกถึงความโดดเดี่ยว อ้างว้าง เป็นต้น

4. **สี (Colors)** ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าตั้งใจใช้สีให้มีลักษณะแสดงบรรยากาศ โดยการผสมสีเทาลงไปในทุกๆสีในการวาด เพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกแบบกึ่งจริงกึ่งฝัน โดยเลือกใช้สีที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของบรรยากาศที่ต้องการ

5. **พื้นผิว (Texture)** การสร้างผลงานได้ใช้พื้นผิวที่เกิดขึ้นจริงของวัตถุและสภาพแวดล้อม พื้นผิวที่ปรากฏในงานส่วนใหญ่เป็นพื้นผิวทางธรรมชาติ เช่น ท้องฟ้า ทะเล ผิวน้ำ ที่นิ่งเรียบ หรือความขรุขระของพื้นดิน เป็นต้น

บทที่ 4

การพัฒนาผลงานและคลี่คลายผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าที่ผ่านมา จนกระทั่งถึงผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ค้นคว้า ทดลอง และเรียนรู้รวมถึงการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน จนเกิดความชัดเจนทางด้าน รูปแบบ เนื้อหา และเทคนิควิธีการ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งสามารถแบ่งระยะการสร้างสรรค์ผลงานให้ได้เป็นการพัฒนาและการสร้างสรรค์ออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงต้น

ระยะที่ 1 ผลงานในช่วงนี้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นโดยสืบเนื่องมาจากผลงานช่วงก่อนที่เข้าศึกษาในระดับศิลปมหาบัณฑิต ซึ่งสร้างสรรค์ขึ้นด้วยเทคนิคศิลปะครีเอทีฟ เป็นเรื่องราวและแนวคิดเกี่ยวกับความทุกข์ของมนุษย์ที่ยึดติดอยู่กับกิเลส ตัณหา ซึ่งมีต้นเหตุมาจากความไม่รู้หรือ “อวิชชา” ผลงานในระยะนี้ยังไม่ได้ถูกพัฒนาไปเท่าที่ควร เป็นเพียงการปรับเปลี่ยนทางองค์ประกอบและยังไม่มีข้อมูลหรือแนวคิดเพิ่มเติม เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานก่อนหน้า

ระยะที่ 2 ผลงานในระยะนี้ยังคงไม่ได้มีการพัฒนาไปเท่าที่ควรเช่นกัน ปัญหาหลักในการสร้างสรรค์ช่วงระยะนี้คือปัญหาของการค้นหารูปแบบและแนวคิดที่ชัดเจนที่เหมาะสมในการแสดงออก ผลงานในระยะที่สองนี้มีการลดทอนแนวความคิดในเรื่อง อวิชชา ออกไปหลงเหลือเพียงเรื่องราวของความทุกข์ที่เกิดจากการยึดติด โดยใช้รูปทรงของเมฆดำเพิ่มเข้ามาเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงความรู้สึก ผลงานในชุดนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนมาใช้เทคนิคสีน้ำมัน ด้วยเหตุผลในเรื่องของการสร้างบรรยากาศที่เทคนิคศิลปะครีเอทีฟ ไม่อาจตอบสนองต่อเนื้อหาเหล่านี้ได้ และเริ่มมีการใช้สีเทาเป็นหลักในการสร้างสรรค์แต่ยังคงใช้รูปทรงของตัวเองข้าพเจ้าเองในลักษณะเดียวกันกับผลงานในระยะที่ 1

ระยะที่ 3 ผลงานในระยะนี้เริ่มมีการหาข้อมูลและการทำภาพร่างมากขึ้น มีการใช้รูปทรงของคนและการวาดภาพที่ดูจริงจังและเหมือนจริงยิ่งขึ้น โดยเรื่องราวเน้นไปที่การยึดติดกับเรื่องราวในอดีตที่ทำให้รู้สึกท้อแท้และจิตวิญญาณว่าแหวงเป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ รูปแบบที่นำเสนอเน้นย้ำยังคงขาดความชัดเจนในการตอบสนองต่อแนวคิดทำให้ผลงานในระยะนี้ยังคงขาดความสมบูรณ์อยู่

ระยะที่ 4 (ก่อนวิทยานิพนธ์) จากการวิเคราะห์ในผลงานระยะที่ 3 ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มมีแนวทางการสร้างสรรค์ที่ชัดเจนขึ้น การแสดงภาพของมนุษย์ที่ยึดติดกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ในอดีต ยังคงถูกนำมาใช้ในผลงานชุดนี้โดยใช้ภาพคนที่มีบางส่วนขาดหายไป หลงไว้เพียงพื้นผิวที่สร้างขึ้นเพื่อแสดงถึงความไม่สมบูรณ์ของจิตวิญญาณใช้สีแบบโทนเดียว(Monochromes) ที่ค่อนข้างมืดหม่น เพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกที่ไร้ชีวิตชีวา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าพยายามกลั่นกรองความคิดเพื่อให้ประเด็นที่นำมาสร้างสรรค์นั้นชัดเจนที่สุด รวมไปถึงกระบวนการการทำงานเพื่อให้เหมาะสมกับเรื่องราวให้มากที่สุดตามไปด้วย การทำงานในช่วงระยะที่ผ่านมาถือเป็นปัจจัยปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผลงานในระยะนี้ กล่าวคือ ปัญหาต่าง ๆ ในอดีตถือเป็นตัวแปรในการพัฒนา เช่น การหาข้อมูลที่มีส่วนเสริมในการพัฒนาผลงานมากขึ้น ทั้งในแง่ข้อมูลที่เป็นเอกสารที่มีส่วนในการพัฒนาแนวคิด และในส่วนของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสร้างความหมายในผลงาน สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการสร้างให้ผลงานมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น

ในเรื่องของเนื้อหา ข้าพเจ้ามุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ที่จะรับรู้ถึงการดำรงอยู่ของโลกภายใน ที่ถูกทิ้งร้าง โดดเดี่ยว เพื่อสร้างความสมดุลให้กับชีวิตและรับรู้ความจริงของธรรมชาติที่ต้องเกิดขึ้นกับการดำเนินไปของชีวิตมนุษย์

ผลงานชุดนี้นำเสนอเนื้อหา ทั้งทางรูปแบบและแนวความคิด ซึ่งแสดงออกชัดเจน ตรงตามจุดมุ่งหมายกว่าผลงานที่ผ่านมา การประสานสอดคล้องกันระหว่างความเป็นรูปธรรมและนามธรรมมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นในผลงาน สัญลักษณ์และภาพต่าง ๆ ที่ปรากฏ มีความเป็นเอกภาพและสามารถแสดงออกถึงส่วนลึกของจิตใจได้อย่างแท้จริง

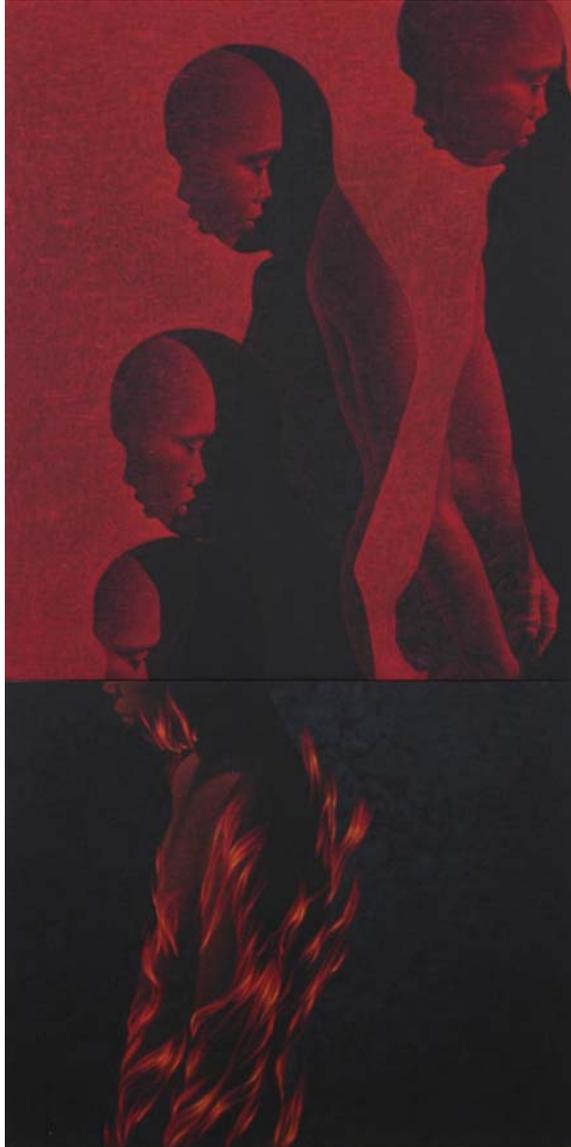
ภาพที่ 3 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 1 (ขนาด 150 x 180 cm.)

ภาพที่ 4 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 2 (ขนาด 150 x 150 cm.)

ภาพที่ 5 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 3 (ขนาด 150 x 200 cm.)

ภาพที่ 6 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 1 ชั้นที่ 4 (ขนาด 100 x 200 cm.)

ภาพที่ 7 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 1 (ขนาด 130 x 150 cm.)

ภาพที่ 8 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 2 (ขนาด 100 x 130 cm.)

ภาพที่ 9 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 3 (ขนาด 100 x 130 cm.)

ภาพที่ 10 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 2 ชั้นที่ 4 (ขนาด 140 x 150 cm.)

ภาพที่ 11 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 1 (ขนาด 130 x 150 cm.)

ภาพที่ 12 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 2 (ขนาด 180 x 200 cm.)

ภาพที่ 13 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 3 (ขนาด 140 x 160 cm.)

ภาพที่ 14 ภาพผลงานช่วงต้นระยะที่ 3 ชั้นที่ 4 (ขนาด 140 x 170 cm.)

ภาพที่ 15 ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 (ขนาด 130 x 150 cm.)

ภาพที่ 16 ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 (ขนาด 120 x 150 cm.)

ภาพที่ 17 ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 (ขนาด 120 x 140 cm.)

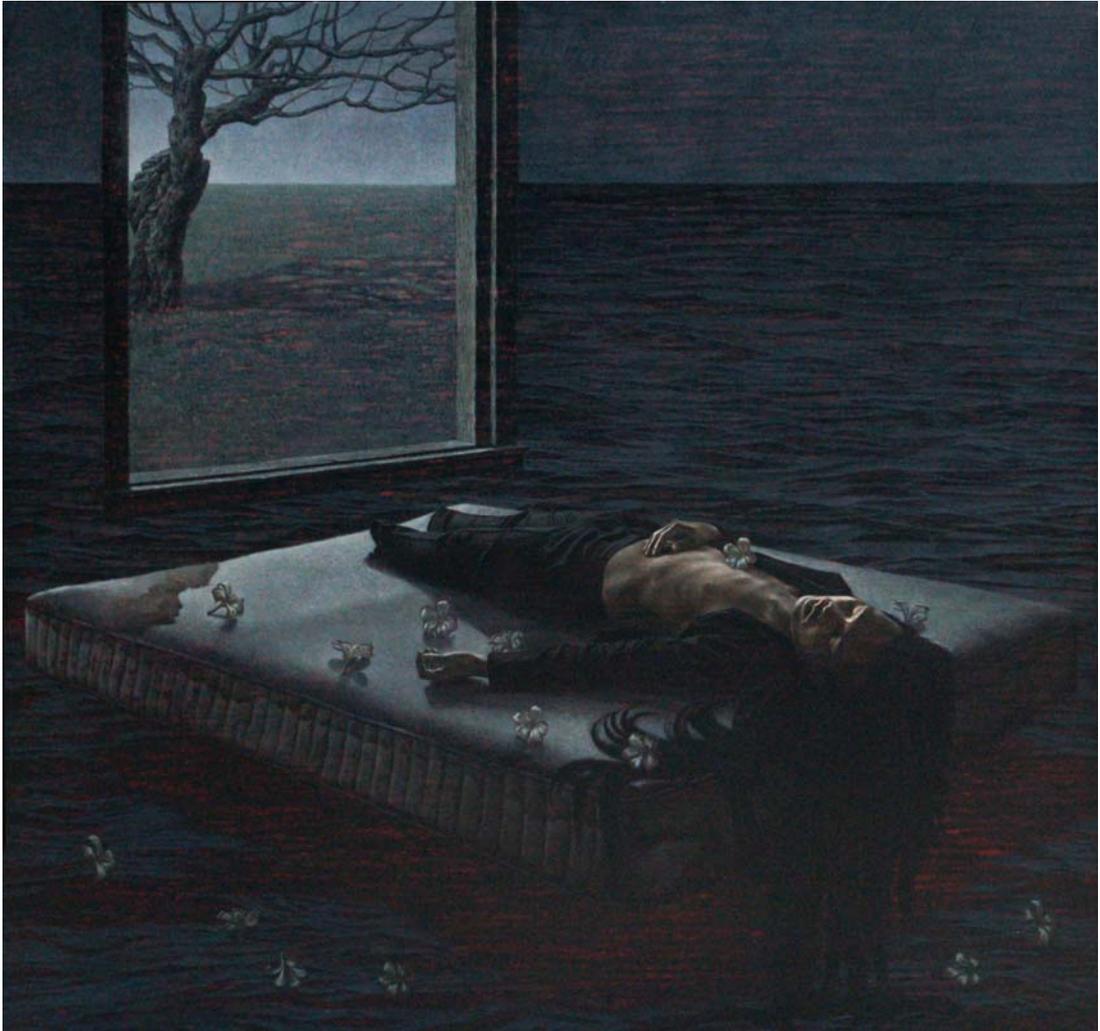
ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนทำวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 (ขนาด 170 x 190 cm.)

ภาพที่ 19 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 (ขนาด 150 x 160 cm.)

ภาพที่ 20 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 (ขนาด 150 x 170 cm.)

ภาพที่ 21 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 (ขนาด 190 x 200 cm.)

ภาพที่ 22 ภาพผลงานนิทรรศานิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4 (ขนาด 190 x 200 cm.)

ภาพที่ 23 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 (ขนาด 190 x 200 cm.)

ภาพที่ 24 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6 (ขนาด 180 x 220 cm.)

ภาพที่ 25 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7 (ขนาด 180 x 220 cm.)

ภาพที่ 26 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8 (ขนาด 170 x 220 cm.)

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

กาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “จินตภาพแห่งโลกภายใน” ข้าพเจ้านำเสนอผลงานทางด้านความคิด แรงบันดาลใจ จากสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจที่ผลต่อการดำเนินชีวิตในด้านศิลปะและการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า

แนวความคิดและความบันดาลใจของข้าพเจ้าได้บรรลุผลในการถ่ายทอดและเปิดเผยถึงประสบการณ์ทางจิตใจ โลกภายในสามารถที่จะเชื่อมต่อกับโลกภายนอก เป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้และพัฒนาทัศนคติในการดำรงชีวิต และศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะไปพร้อม ๆ กัน

รูปแบบการนำเสนอด้วยแนวทางศิลปะแบบเหมือนจริงนั้น สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา สามารถตอบสนองความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ จินตนาการที่เกิดขึ้น และตรงกับบุคลิกลักษณะส่วนตัวของข้าพเจ้า ทั้งในด้านการสร้างจินตภาพที่รวมเอาลักษณะที่เป็นจริงเข้ากับความคิดฝันส่วนตัว ทั้งการสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีอยู่ในโลกของความจริงให้เกิดขึ้นได้ตามความคิดซึ่งสามารถเข้ากันได้อย่างกลมกลืน

ตลอดเวลาในการดำเนินงานชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีเวลาขบคิดถึงบางแง่มุมของชีวิต ได้ใช้เวลาศึกษาถึงทัศนคติและอารมณ์ความรู้สึกของตัวเอง ได้มีเวลาให้กับตัวเองในการสะสมปัญหาที่เกิดขึ้นภายใน เพราะดูเหมือนว่าการดำรงชีวิตในยุคสมัยที่เร่งรีบเช่นนี้เวลาที่ผู้คนมีให้ตนเอง หรือแม้แต่เวลานั่งเงียบ ๆ หยุดใช้ความคิดเพื่อย้อนกลับมาทบทวนหรือย้อนดูตัวเองบ้างดูจะน้อยเสียเหลือเกิน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งมีค่าที่ข้าพเจ้าได้รับจากผลงานชุดนี้

บรรณานุกรม

- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545.
- ปราวัย พันแสง. ศาสดาเบสต์เซดเลอร์. กรุงเทพฯ : พรีเมียม, 2550.
- พจนา จันทรสันติ. จากห้วงลึก. กรุงเทพฯ : แมวคราว, 2549,
- พจนา จันทรสันติ. ภวังค์ภาวะ. ประจวบคีรีขันธ์ : แมวคราว, 2551.
- พระธรรมโกศาจารย์. เปรียบเทียบแนวคิดพุทธทาสกับซาตส์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, 2551.
- สดชื่น ชัยประสาธน์. จิตรกรรมและวรรณกรรมแนวเซอร์เรียลลิสม์ในประเทศไทยพ.ศ.2507-2527. กรุงเทพฯ : สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์, 2539.
- เสกสรรค์ ประเสริฐกุล. ผ่านพ้นจึงค้นพบ. กรุงเทพฯ : สามัญชน, 2551.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล	นายนรากร สิทธิเทศ
เกิด	4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523
ที่อยู่	105/124 ถนนพุทธมณฑลสาย 2 ซอย 25 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170
การศึกษา	ปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม คณะศิลปกรรม ศูนย์กลาง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
การแสดงผลงาน	
พ.ศ. 2544	- นิทรรศการ NOKIA ART AWARDS ASIA PACIFIC ครั้งที่ 2 - นิทรรศการ ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ครั้งที่ 18
พ.ศ. 2546	- นิทรรศการจิตรกรรม “OUTSIDE TO INSIDE” โดย นรากร สิทธิเทศ และ วราพร สกุลปัญญาโชติ ณ หอศิลป์จามจุรี แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย - การประกวดศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 15
พ.ศ. 2547	- นิทรรศการก้าวใหม่ : 50 ศิลปินจากตลาดนัดศิลปะ ณ หอศิลป์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พ.ศ. 2548	- นิทรรศการศิลปะ “CREDENCE” โดย นรากร สิทธิเทศ และ ยุทธศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ ณ Tang Gallery
พ.ศ. 2549	- นิทรรศการจิตรกรรม GETTING...SOMETHING โดย SPIRE GROUP ณ ชำนาญ แกลเลอรี, พัทยา - นิทรรศการศิลปะ “Body Talk” โดย นรากร สิทธิเทศ และ Einhard Zhang ณ Gallery Opium , พัทยา - นิทรรศการศิลปะ “The Way to Art” ณ PSG Art Gallery มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ - นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ “6 ทศวรรษศิลปะใน รัชกาลที่ 9” ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

- พ.ศ. 2550
- นิทรรศการ “โฉมหน้าศิลปิน” เดอะสීමม แกลเลอเลีย, กรุงเทพฯ
  - นิทรรศการ “Almost Famous” โดย SPIRE GROUP
ณ เดอะสීමมแกลเลอเลีย อาร์ต สเปซ, เดอะสීමม แกลเลอเลีย, กรุงเทพฯ
  - นิทรรศการ “ไปยเซียน เซียนศิลป์ ถิ่นมังกร” ณ หอศิลป์
สถาปัตยกรรมพระพรหมพิจิตร มหาวิทยาลัย ศิลปากร, กรุงเทพฯ
  - นิทรรศการ “Five Feelings” ณ Gallery A, Angels Gate Cultural center, San Predo, California, USA.
- พ.ศ. 2551
- นิทรรศการ ศิลปะไร้กำแพง/No Wall : art and friendship
ณ โรงพิมพ์คุรุสภาเดิม ถนนพระอาทิตย์ กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2552
- Bridge Art Fair, NewYork

เกียรติประวัติ

- พ.ศ. 2544
- รางวัลประกาศเกียรติคุณการประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยม
แห่งประเทศไทยโดยกลุ่มบริษัทฟิลลิปมอริส
  - ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัล “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์”
- พ.ศ. 2546
- รางวัลประกาศเกียรติคุณ การประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยม
แห่งประเทศไทย โดยกลุ่มบริษัทฟิลลิป มอริส
  - รางวัลผลิตภัณท์ดี “ศิลปกรรมประดิษฐ์” นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย
ของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 20
- พ.ศ. 2547
- รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 2 การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย พานาไซนิค
ครั้งที่ 6
  - รางวัลเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภทจิตรกรรม
การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 50
  - รางวัลเกียรตินิยม เหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” การแสดงศิลปกรรม
ร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 21
  - รางวัลพิเศษ การประกวดศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 16
  - รางวัลระดับทอง การประกวดศิลปกรรม “ศิลปกรรมสามารถ” ครั้งที่ 1
- พ.ศ. 2549
- ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลเพื่อสร้างสรรค์ศิลปะ ณ มณฑลกวางสี
ประเทศจีน โดย ทุน ดร. ชุมพล พรประภา

- พ.ศ. 2551
- รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 2 การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 10
  - รางวัลสนับสนุนโดยธนาคารกรุงไทย รางวัลที่ 2 การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 54
- พ.ศ. 2552
- รางวัลสนับสนุนโดยธนาคารกรุงไทย รางวัลที่ 2 การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 55
  - พุทธการศึกษาดูงานเพื่อสร้างสรรค์ศิลปะ ณ มณฑลปักกิ่ง ประเทศจีน โดย ทุน ดร. ชุมพล พรประภา